

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10488-02-12 דזנה נ' תשע בליכר בע"מ

בפני כב' השופטת אושרי פרוסט-פרנקל

תובעים	מוטי דזנה
נתבעים	תשע בליכר בע"מ
	נגד

פסק דין

זוהי תביעה כספית על סך 300,000 ₪ לפיצוי נזקי לפי חוק איסור הפליה במוצרים, בשירותים ובכניסה למקומות בידור ולמקומות ציבוריים, התשס"א-2000 (להלן: "**החוק**").

תמצית טענות התובע

1. ביום 29/1/12 ביקש התובע להיכנס לבר שבבעלות הנתבעת ברחוב בן עמי 9 ת"א, ולהלן: "**הבר**".
מועדון"), ולאחר שעמד כשעה בכניסה מחוץ למחסום המגודר שהקימה הנתבעת בכניסה לבר, לא הורשה להיכנס. לטענתו, דרכו לבר נחסמה, כאשר השטח שגודר על ידי הנתבעת, הינו שטח ציבורי והנתבעת פלשה לשטח זה ועשתה בו כשלה.
 לטענת התובע, כניסתו סורבה, למרות שהוא התנהג למופת ובנימוס ולא נענה על ידי הנתבעת לשאלה מדוע דרכו נחסמה. בתחילה נאמר לו להמתין ולאחר מכן תרצה הנתבעת תירוצים שקריים לאי הכנסתו.

2. לטענת התובע בזמן שהוא סורב מלהיכנס לבר, התירו נציגי הנתבעת לבהירי העור להיכנס לבר ולכן מדובר באפליה מחמת ארץ מוצא. בכל שלושת הפעמים בהם ניסה להיכנס לבר, במועדים שונים, לא סורבה כניסתם של בהירי העור. לטענתו, בתאריך 27/12/12 שגם אז סורבה כניסתו, הוא נכנס לבר רק כאשר חברו האמריקאי עבר סלקציה ומשך אותו פנימה עמו. עוד טוען התובע, שמאנשים מזרחיים הסלקטורית ביקשה תעודת זהות ומאנשים לבנים – לא. הסלקטורית, לטענתו, סרבה להכניס אנשים כהים נוספים, מה שלטענתו מצביע על אפליה מטעמים אסורים על פי החוק.
 טוען התובע, כי ביום 29/1/12 הוא אף הותקף פיזית על ידי השומר, אשר גם קילל אותו, רק בגלל שביקש להיכנס. אותו אירוע לטענתו, אירע גם ביום 26/1/12 וביום 8/12/11 ולאירוע הראשון יש עדים. בכל האירועים נגרמו לתובע עלבון ועגמות נפש.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10488-02-12 דזנה נ' תשע בליכר בע"מ

3. טוען התובע, כי המועדון נחשב כמקום ציבורי לשימוש הציבור, נועד לקיים את השוויון והנתבעת הפלתה אותו לרעה. לטענתו, על פי החוק לאיסור הפליה על הנתבעת לשלם לו סך של 1,000 ₪ על כל פעם שפנה לסלקטורים ולא זכה לתשובה והוא חישב זאת לפי 20 פעם. בגין עגמת נפש והדגשה, שהשלכות האירועים טרם ברורות והן בעלות השפעה לטווח ארוך, הוא מבקש לחייב את הנתבעת לשלם לו 120,000 ₪. בגין תקיפת השומר 10,000 ₪. בגין הפרת חובה חקוקה במשך 3 פעמים בהם נחסמה כניסתו 150,000 ₪.

כן עותר התובע ליתן צו הצהרתי כנגד הנתבעת ולפיו, השימוש במסרון לצורך הסלקציה אינו חוקתי, כיוון שמי ששולח את המסרונים, שולח אותם רק למי שהוא מכיר. עוד מבקש התובע ליתן צו לפיו אסור לנתבעת לתחום את השטח הציבורי.

תמצית טענות ההגנה

4. הנתבעת אוסרת הפליה בין מבקריה ועובדיה תודרכו לפעול ללא משוא פנים, תוך נקיטת אמצעי בטחון למניעת פגיעה ביטחונית, ועל יסוד העיקרון שיש לאפשר כניסת כל אדם. במהלך האירועים הנטענים על ידו, לא ביקש התובע לדבר עם הגורם האחראי במועדון וגם לא בימים שלאחר מכן, והוא אף לא פנה מעולם בכתב אל הנתבעת. הנתבעת שמכחישה את טענות התובע, טוענת שבהתאם להוראות משטרת ישראל ונוהלי האבטחה הנדרשים ממנה, היא מחזיקה במחסומי אבטחה בכניסה לשערי המועדון. לא ידוע לנתבעת על המקרה הנטען בכתב התביעה, לא ידוע את מי פגש התובע ועם מי הוא דיבר.

5. המועדון / הבר- נפתח לציבור המבלים בשעה 21:30 ולאור ריבוי המבלים, יכול וכניסת התובע התארכה ביחד עם המאחרים להגיע. הנתבעת אינה מכירה את המקרה הנטען על ידי התובע, אך התובע בעצמו מציין בכתב התביעה (סעי' 6) שבפועל הוא נכנס למועדון, מה שלא מהווה הפליה. בכל מקרה, כניסת אדם בניגוד להוראות האבטחה ועל ידי משיכתו פנימה על ידי אחר, נוגדת את הוראות הבטיחות. הנתבעת דוחה גם את טענת התובע לדרישת תעודות זהות ממזרחיים בלבד וטוענת, כי אלה נדרשות כדי לוודא שמדובר בבגיר ושלא ייכנסו חשודים מבחינה ביטחונית.

טוענת הנתבעת, כי במועדון מבלים אנשים מכל גווני ומיני הפסיפס האנושי המגוון, המרכיב את אזרחי ישראל, כולל ישראלים וותיקים, עולים חדשים, רוסים, אתיופים, ערבים, גברים, נשים, דתיים, חילוניים, חד מיניים ועוד.

הנתבעת מציינת שהתובע, למרות טענתו בסעי' 11 לפיה הוא הותקף, לא פנה למשטרה ואף מצא לנכון לחזור למועדון פעמיים נוספות, מה שמשמיט את הבסיס לטענתו. הנתבעת דוחה מכל וכל את דרישת הנזק המפורטת בכתב התביעה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10488-02-12 דזנה נ' תשע בליכר בע"מ

דיון

המחלוקת הצריכה הכרעה בתביעה דנן, הינה בשאלה, האם הנתבעת אסרה את כניסת התובע למועדון, תוך שהפלתה אותו לרעה ומטעמים האסורים בחוק. ככל שימצא שטענת התובע מוצדקת, יש לקבוע, האם ומהו הנזק שנגרם לתובע.

עדויות

6. בתצהירו מפרט התובע את האירועים הנטענים על ידו כדלקמן:

האירוע הראשון אירע ביום חמישי בתאריך 8/12/11, או תאריך אחר (כך לטענתו ס' 5 לתצהירו) בו לא הורשה להיכנס. לדבריו, היו אנשים רבים סביב הגדרות והנתבעת יצרה פקק ועומס בכניסה כדי ליצור מיצג של ביקוש בכניסה. לכן לא התאפשר לו להיכנס למועדון למרות בקשותיו במשך כשעה, כ-20 פעם. לרוב הוא לא נענה ואחרי כשעה וחצי עזב את המקום בבושת פנים. הוסבר לו שמדובר במסיבה למוזמנים בלבד, ולאחר מכן הוסבר לו שהכניסה היא באמצעות מסרון בלבד. בפועל, האשכנזים ובנות צעירות שנראו טוב נכנסו ללא בדיקה וכן, מי שהסלקטורית חפצה ביקרו.

7. האירוע השני בלילה שבין ה- 26.1.11 לבין ה- 27/1/11 (ולא 27/12/12 כפי שצוין בטעות בכתב התביעה), התובע לא הורשה להיכנס, המתין כשעה וחצי ושוב הסלקטורית בחרה להכניס רק את מי שחפצה, בעיקר אשכנזים ובנות צעירות וטובות מראה. הוא נשאל למי הגיע וכשענה שהגיע לחברים, סורב בטענה שהכניסה היא באמצעות מסרון בלבד, דרישה שאינה חוקית. אחרי כשעה פגש בחברו בשם איתן, אמריקאי, שעבר סלקציה ומשך אותו פנימה.

התובע העיד, כי באירוע השני הוא הגיע למקום בין השעות 22:00 – 23:00, התשובות שקיבל לא היו לשביעות רצונו וכל שאלה ששאלה הסלקטורית אנשים שכן הורשו להיכנס, באה כדי לפטור את התובע כלאחר יד. היא התעלמה ממנו ולא התייחסה אליו כראוי. האדם שמשך אותו פנימה באירוע השני היה איתן ליבוביץ' שהוא תושב ארה"ב והינו בהיר. לגרסתו, בזכות מעבר הסלקציה של איתן הוא הורשה להיכנס, מה שנוגד את החוק (עמ' 10 ש' 20-22). בהמשך השיב, כי ההנחה שהוא נכנס או לא נכנס למועדון רק בשל היותו ספרדי אינה נכונה, ויש טעמים נוספים לסירוב להכניסו כגון היותו גבר והיותו לא מקושר לסלקטורים וליחצנים (עמ' 10 ש' 25-27 לפרוטוקול).

8. אירוע שלישי ב- 29/1/12 התובע הגיע בסמוך לשעה 00:10, המתין כשעה מחוץ למחסום, שאלותיו לא נענו או שנענו בתירוצים שקריים, נאמר לו שמדובר בכניסה למוזמנים, ולאחר מכן שהכניסה באמצעות קבלת מסרון. בהמשך נאמר לו שהשערים סגורים בגלל השעה, בעוד שאחרים המשיכו להיכנס. כל מי שהיה בעל חזות מזרחית סורב מלהיכנס וכל בהירי העור נכנסו פנימה, מה שמהווה הפלייה. התובע צילם את האירוע בוידאו במשך כדקה ותמלל את האמור בו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10488-02-12 דזנה נ' תשע בליכר בע"מ

- 1 באירוע זה (השלישי), טוען התובע, כי השומר תקף אותו וקילל אותו רק מהטעם שהוא ביקש
- 2 להיכנס למועדון וסורב. התובע צרף העתק תלונה במשטרה והוסיף בתצהירו, כי הנתבעת היא
- 3 שהזמינה את ניידת המשטרה בטענת כזב, שהתובע מפריע. מדו"ח המשטרה המפורט בס' 34
- 4 לתצהיר התובע, עולה, כי המשטרה הוזמנה על ידי הנתבע, בטענה שהתובע מפר את הסדר בכניסה
- 5 למועדון, התובע טען שאינו מורשה להיכנס למועדון ומדובר באפליה והוא התבקש לעזוב את
- 6 המקום.
- 7
- 8 לטענתו, המשטרה במקרה זה לא עשתה את עבודתה, לא דרשה את פרטי המאבטח והסלקטורית,
- 9 אלא רק סייעה לנתבעת להרחיק את התובע מהאזור. בכך, נגרם לתובע עלבון, עגמת נפש בפרט
- 10 בעצם הזמנת המשטרה והרחקתו, מה שגורם לו היום לא לצאת מהבית בתדירות גבוהה. עוד טוען
- 11 הוא, שאין במועדון כל שלט המסביר את נהלי הכניסה ועל הנתבעת להכניס בשעריה את כל מי
- 12 שמבקש להיכנס.
- 13
- 14 9. בחקירתו העיד לעניין האירוע השלישי, כי הוא התרחש יומיים אחרי השני והוא חזר למקום
- 15 כיוון שהוא לא נוטר טינה ולאור העובדה שלבסוף הוא נכנס באירוע השני, הוא האמין שהוא ייכנס
- 16 גם באירוע השלישי. (נ' 11 שורות 25-21) לפרוטוקול.
- 17 עדותו זו היה בסתירה לטענתו, לפיה באירוע השני הוא סורב, ונכנס רק כיוון ש"נסחב" פנימה על ידי
- 18 חבר שעבר סלקציה. מכאן, שלא היה כל מקום ל"אמונתו", שיוכנס הפעם הבאה.
- 19
- 20 לגרסתו, למרות שהמועדון היה מלא הוא חיכה, מתוך תקווה שכאשר מי מהמבקרים יצא, הוא
- 21 יוכנס.
- 22 התובע אישר בעדותו, כי תלונתו במשטרה נגד המאבטח הוגשה לאחר 5 חודשים, לאור טענות
- 23 הנתבעת בכתב ההגנה. (נ' 12 שורה 30 - נ' 13 שורה 2 לפרוטוקול).
- 24 התובע אישר שבאירוע השלישי, הנתבעת היא שהזמינה את ניידת המשטרה, משהוצג לו דו"ח
- 25 המשטרה, נספח ד' לתצהיר התובע, בו כתוב שלטענת התובע סורבה בקשתו להיכנס למועדון, הוא
- 26 נשאל מדוע לא התלונן, השיב "תפנה את השאלה לשוטר שכתב את הדו"ח" (נ' 15 שורות 12-1).
- 27 לפרוטוקול).
- 28
- 29 לגרסת התובע, אין במועדון כל שלט התוחמים ואו מגדירים את תנאי הכניסה, לכן, כך התובע,
- 30 בחירת הקהל הינה שרירותית ובאתר הבית של הנתבעת, כל המופיעים בתמונות המועלות בו, הינם
- 31 בעלי חזות אשכנזית.
- 32
- 33 10. הסרטון שצורף על ידי התובע, ממנו בוצע התמלול, הינו באורך של דקה בעוד שלטענת התובע,
- 34 הוא עמד מחוץ למועדון בין שעה לשעה וחצי. מכאן שלא כל זמן ההמתנה תועד בסרטון, אין לדעת
- 35 איזה חלק בן הוקלט ואין הצהרת המקליט, לגבי מכשיר ההקלטה, אי עריכת הסרט, ותנאי שמירתו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10488-02-12 דזנה נ' תשע בליכר בע"מ

- 1 כך גם אין לדעת, ואין כל תצהיר לעניין זה, אם מדובר ברצף או בעריכה. מכאן, שלא ניתן בעזרת
2 התמלול להוכיח את טענות התובע.
- 3
- 4 מהתמלול עולה שיחה בין דובר, שלא נכתב שמו, שאומר לדוברת שהיא חצופה ובהמשך שאדם בשם
5 מוטי מבקש להיכנס והדוברת אומרת "לא". התובע העיד שהוא זה שמסר למתמללת מתי לכתוב
6 את שמו. מכאן, שמדובר בתמלול על פי רצון התובע.
- 7
- 8 11. בניגוד לטענתו, לפיה לא הוכנסו מזרחיים העיד בחקירתו, כי מעולם לא טען "שאין מזרחיים או
9 שחורים במקום". עוד העיד, כי הוכנסו למועדון מזרחיים שהם עשירים, בעלי השכלה, ולדבריו, אם
10 הוא רופא ועשיר וערבי הוא ייכנס למרות שהוא ערבי (נ' 16 שורות 14-18 לפרוטוקול).
11 זוהי אמירה בעלמא שאין לקבלה, התובע לא טען שראה מזרחי שהוא עשיר או רופא או מכובד ולא
12 טען שמכיר את האנשים שכן נכנסו לבר.
- 13 הוא לא העיד איש מאותם עשירים, בהירי עור, רופא, או מכובד אחר.
- 14 וכבר נקבע כי "אי הבאת עד רלוונטי מעוררת, מדרך הטבע, את החשד, כי יש דברים בגו וכי בעל
15 הדין, שנמנע מהבאתו, חושש מעדותו מחשיפתו לחקירה שכנגד... ככלל, אי העדת עד רלוונטי
16 "יוצרת הנחה לרעת הצד שאמור היה להזמין...". (נ"א 641/87 קלוגר נ' החברה הישראלית
17 לטרקטורים וציון בע"מ פד"י (1) 239 בע"מ 245. ת.א. (ראשון לציון) 4712/01 ב.ג. את.א. נ' צ'רבוס
18 ניהול, תק-של 2002 (2) 650, עמ' 655.
- 19
- 20 12. בחקירתו העיד התובע, כי בעת האירועים עצמם, פנה עשרות פעמים לנציגי הנתבעת שהיו
21 במקום אך לא נענה. לטענתו, לא בדק ברשות המקומית לגבי השאלה אם מותר לנתבעת להציב את
22 הגדרות, אך מדובר בשטח ציבורי. עוד הוסיף בחקירתו, כי אין לו הוכחות לנטען על ידו (נעמ' 7 ש'
23 27). לגרסתו, לגבי האירוע הראשון אינו זוכר את התאריך המדויק, אך מדובר היה באחד מימי
24 חמישי הסמוכים לתאריך הנטען על ידו. האירוע השני התרחש כחודש וחצי לאחר מכן והוא חזר
25 למקום, למרות שסורב בפעם הקודמת, כיוון שהוא נוהג לשפוט לקו זכות.
- 26
- 27 לגרסת התובע, טענתו שרק אשכנזים הוכנסו למועדון היא על סמך מראה עיניים, אך אינו טוען שלא
28 נכנסו אנשים שחורים, הוא העיד שגם אחד מבעלי הנתבעת שישב באולם, נראה "שחור". לגרסתו,
29 ניכר היה שהסלקטורית לא מבקשת מהאשכנזים הזמנה ולא בודקת ברשימה, לא החזיקה בידה
30 רשימה אלא הכניסה אותם לפי ראות עיניה. בכל מקרה, הוא לא העיד אף אחד מאלה שלא הוכנסו
31 למועדון.
- 32 דברי לעניין אי הבאת עד, יפים גם לכאן.
- 33
- 34 לגרסתו, אין קו מנחה בהתנהלות הנתבעת והסלקטוריות ומדובר בבחירה של הסלקטוריות שכל
35 אחת עושה כרצונה. עוד לטענתו, גם קטינים לבנים הוכנסו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10488-02-12 דזנה נ' תשע בליכר בע"מ

- 1
- 2 13. מטעם ההגנה העידה אסתר ברדיצ'בסקי שעבדה כמארכת במועדון ותפקידה כמארכת, על פי
- 3 עדותה, הוא להבטיח כניסה לפי סדר, ללא בבת אחת – משיקולי ביטחון, לשמירה שלא ייכנסו עם
- 4 נשק, שמירת השקט ולצידה יש מאבטחים למנוע כניסת נשק וגורמים שליליים. תפקידה, בין היתר,
- 5 הוא לשמור על קוד לבוש, שיוכנסו אנשים שהזמינו מראש, לאחר ששילמו או התחייבו לשלם,
- 6 בהתאם לרשימת מוזמנים שנמסרה לה על ידי היחצ"נים לערב מסוים.
- 7
- 8 לדבריה, כדי שלא יהיו ערבים שהם כישלון כלכלי, מנסים היחצ"נים להתחייב מראש בפני בעל
- 9 המקום, למספר מוזמנים שהם יביאו לבד, ויש להכניס ראשונים. בנוסף לרשימה זו של היחצ"נים,
- 10 ולאחר שזו הודפסה, נוספים שמות בהודעות מסרונים מהיחצ"נים. אם אחד המבלים חוגג יום
- 11 הולדת, מכניסים את האורחים שלו בשעה מוקדמת יותר, כך שבתחילת הערב זה מעין אירוע פרטי.
- 12
- 13 14. כדי שלא יוכנסו אנשים מעבר למותר, מנהלים המאבטחים רישום של יוצאים ונכנסים
- 14 באמצעות נומרטור. המאבטחים עורכים בדיקה ביטחונית ומונעים כניסת גורמים פליליים, הקב"ט
- 15 מנהל את הכניסות, מפקח על מלאכת הבידוק ובטחון המארכות ועל שמירה על כללי המשטרה,
- 16 מכבי אש והרשות המקומית.
- 17 מספר המבקרים המרבי המותר, באותה עת, הינו 457 מבקרים והמארכת מקבלת עדכון
- 18 מהמאבטחים בהתאם לנומרטור, כדי לדעת אם ניתן להכניס אנשים נוספים למועדון.
- 19 במועדון יש ימים בהם מגיע קהל קבוע, ותמיד יש כאלה שיש להם טענות עקב אי הכנסתם למועדון.
- 20
- 21 העדה מכחישה את טענת התובע לאפליה ומדגישה כי היא עצמה ממוצא רוסי.
- 22 היא אינה זוכרת את האירועים הנטענים, אך כמי שעבדה בתאריך הנקוב באירוע הראשון לטענתה,
- 23 היא לא הפלתה אותו, אלא מכניסה מבקרים בהתאם למקומות הפנויים.
- 24
- 25 15. באירוע השני, בו טוען התובע כי הוכנס למועדון, עבדה גב ברדיצ'בסקי, עם מארכת נוספת בשם
- 26 טל גרינברג, והעובדה שעבדו שתי מארכות מצביעה על אירוע עמוס.
- 27 האירוע השלישי, בו התובע התפרע וצילם אותה, מדובר הקלטה, שעל פניה הינה ערוכה.
- 28 אין כל אמת בטענת התובע להכנסת בהירי עור ודחיית כהי עור, כך העדה, מה עוד שאחר מהמנהלים
- 29 הינו ממוצא עיראקי, השני רוסי ולשיטת התובע, אסור היה לה להכניס את בעלי המקום.
- 30 לדבריה, בתמונות שצרף התובע מאתר הנתבעת, מופיעים מזרחיים, רוסים והעדה ציינה בחקירתה
- 31 את שמותיהם של נחלית נחמיאס, יולי גרייצל, תום שרעבי וקרן בדר, ביניהן טריפוליטאית, רוסייה,
- 32 תימניה, ועיראקית.
- 33
- 34 16. לדבריה, היא מכירה את המקרה, שבו המאבטח נאלץ להזמין נידת, לאחר שהתובע נעמד
- 35 בכניסה למועדון, סרב לזוז, חסם את הכניסה לאנשים אחרים ולא נענה לבקשת המאבטח שיוזז.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10488-02-12 דזנה נ' תשע בליכר בע"מ

- 1 המאבטח סגר את הכניסה ופנה להכניס אנשים מכניסה אחרת, ואז התובע פנה וחסם גם את
- 2 הכניסה האחרת, וכן הלאה. משכך הוזמנה משטרה.
- 3
- 4 17. מנהל הנתבעת, מר איתמר אברמצי'ק, העובד במועדון מאז שנפתח ביום 20.7.10, הצהיר, כי
- 5 בהתאם לדרישות המשטרה ועיריית תל אביב, בכניסה למועדון מוצבים מדי ערב 4 אנשים/שומרים,
- 6 שניים מהם לבידוק ושניים כקציני ביטחון, מסיבות ביטחוניות. הם בודקים את תיקי כל הנכנסים,
- 7 נשים וגברים, ואינם רשאים לערוך בדיקות גופניות בנשים. השומרים אינם עובדי המועדון אלא
- 8 עובדי חברת אבטחה חיצונית, (בתקופה הרלוונטית - חב' "שור"), שמכשירה מאבטחים.
- 9 בכניסה נערכת בדיקה ביטחונית, בדיקת שמות הנכנסים, ככל שהזמינו מקומות מראש או בהתאם
- 10 לאירוע מוזמן. אנשי הבידוק בודקים את נושא הביטחון, והקב"ט מפקח על עבודתם ומוודא שלא
- 11 יוטרדו ומבטיח את הפיקוח על מספר הנכנסים למועדון. במועדון זה, המצוי בקומת מרתף, חשוב
- 12 במיוחד להקפיד על מספר המבקרים, כדי להבטיח חילוץ במרה הצורך ועבודה זאת נעשית
- 13 באמצעות נומרטור שבידי המאבטח.
- 14 מוזמנים מראש, בין בהזמנה עצמית, בין באמצעות יחצ"ן וכו', מבוצע ברישום מראש.
- 15
- 16 18. לגרסתו, על פי עדות התובע, באירוע האשון הוא הגיע בשעה מאוחרת, ואם המועדון היה מלא,
- 17 אין אפשרות להכניס מבקרים נוספים, אלא אם מדובר במוזמנים מראש, שמקומם נשמר מראש,
- 18 במסגרת ספירת הנכנסים. היחצ"נים הם שמנהלים את רשימות המוזמנים ולעיתים המארחות/ים
- 19 (שאינם סלקטוריות/ים) הן עובדי היחצ"נים. מדובר בעבודה קשה המתבצעת ללא כל אפליה,
- 20 המצריכה עמידה בפני טענות רבות של מי שאינו מוכן לעמוד בתור. תפקיד המארחים להכניס את
- 21 המבקרים בסדר, בהתאם לרשימות ומקומות פנויים, ללא כל שיקול דעת, לבדוק אי כניסת אנשים
- 22 שתויים, נשק ולשמור על השקט.
- 23 לדבריו, התמונות בנספח א' לתצהיר התובע, שנלקח מאתר הנתבעת, מצביעות על כך שבני כל
- 24 העדות נכנסים למועדון.
- 25 העד הצהיר כי מוכר לו המקרה בו מאבטח בשם רועי סרג' הזמין משטרה כיוון שהתובע עמד
- 26 בכניסה למועדון, חסם את הכניסה וסרב לזוז.
- 27
- 28 19. בחקירתו העיד איתמר אברמצי'ק, כי הינו זוכר בוודאות שעבד בעת האירוע השלישי הנטען על
- 29 ידי התובע, ואינו זוכר אם עבד בשניים הראשונים, שגם התובע אינו בטוח בתאריך המדויק.
- 30 לדבריו, ראה את הסרטון, בו טוען התובע כלפי המארחת, שהיא חצופה ושהוא מכיר את הבעלים
- 31 של המועדון.
- 32 העד נחקר לגבי אתר אינטרנט של אדם בשם שי הנקרא "שי את דיוגנוף בר סי.או.אי.אל, והשיב, כי
- 33 אין מדובר באתר של הנתבעת וכי אינו מכיר את שי ו/או את האתר, ולגרסתו, אולי מדובר באחד
- 34 היחצ"נים, למרות, שהוא מכיר את כל היחצ"נים ואינו מכיר יחצ"ן בשם שי.
- 35

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10488-02-12 דזנה נ' תשע בליכר בע"מ

20. מר ליאור מתן, מאבטח מועדוני לילה מזה כשלוש שנים במסגרת חברות אבטחה, עבד גם במועדון שבבעלות הנתבעת. לדבריו, מדי ערב בפתח המועדון 4 שומרים שניים בתפקידי בידוק ושניים בתפקידי אבטחה – קב"טים, שהוא אחד מהם. בעת עבודתו בתקופה הרלוונטית במועדון באמצעות חברת אבטחה "שר" לבש חולצה עם כיתוב שם החברה.
- הוא חזר בתצהירו על נוהל העבודה של המארחים והקב"טים ופרט, כי נכח באירוע השלישי הנטען על ידי התובע, וכל שעות עבודתו היה מחוץ למועדון. בסרט שצולם על ידי התובע, ניתן לזהותו (את העד) ואת רועי סרג'. לדבריו, איש לא תקף את התובע, ורועי נאלץ להזמין משטרה, כיוון שהתובע חסם את הכניסה וסרב לזוז. בחקירתו הוסיף, כי התובע "הביא" סיכון למקום בהתנהגותו בצורה אגרסיבית בכניסה למועדון, גם כאשר סורב וחסם את הכניסה כדי שאיש לא ייכנס. לדבריו, ביחד עם התובע היה אדם נוסף, ולאור חסימת הכניסה על ידי התובע, הם פנו להכניס אנשים מכניסה אחרת, שגם היא נחסמה על ידי התובע. לדבריו, איש מעובדי המועדון לא קשור לגזענות.
21. רועי סרג', אשר הצהיר כי הינו ממוצא עיראקי, העובד כתשע שנים באבטחת מועדונים של חי הלילה, עבד במועדים בהם טוען התובע לאירועים השונים ובאירוע השלישי, אף נטל חלק מרכזי כאשר הזמין את המשטרה. בעת עבודתו לבש חולצה עם פרסומת של חברת האבטחה "שור", בה עבד. לדבריו, הוא לא תקף את התובע ואף לא הוגשה כל תלונה נגדו בזמן אמת, אלא כחצי שנה לאחר קרות האירוע, והוא, העד מעולם לא נחקר בגינה. גם בעת הגעת השוטרים, לא טען התובע שהותקף. הוא תאר את אופן עבודת המאבטחים והמארחים, כפי שהועלה בכתב ההגנה. לדבריו, אין כל קשר בין האירוע לבין גזענות. בקטע המצולם שהוגש על ידי התובע, רואים אותו (העד), את המארחת אסתי ברדיצ'בסקי, את ליאור מתן והתובע. רועי סרג'י הצהיר, כי לא תקף את התובע ולא ראה שאיש תקף אותו. רועי הוא שהזמין את המשטרה היות והתובע חסם את הכניסה למועדון ולא הסכים לזוז. לאחר שצפה בסרטו נזכר באירוע, ולטענתו התובע הגיע למועדון עם אדם נוסף.
22. הוראות החוק הנצרכות לענייננו הן כדלקמן:
- 3 (א). מי שעיסוקו בהספקת מוצר או שירות ציבורי או בהפעלת מקום ציבורי, לא יפלה בהספקת המוצר או השירות הציבורי, במתן הכניסה למקום הציבורי או במתן שירות במקום הציבורי, מחמת גזע, דת או קבוצה דתית, לאום, ארץ מוצא, מין, נטייה מינית, השקפה, השתייכות מפלגתית, מעמד אישי או הורות.
- (....)
6. הוכיח התובע בהליך אזרחי לפי חוק זה אחד מאלה, חזקה שהנתבע פעל בניגוד להוראות סעיף 3, כל עוד לא הוכיח אחרת:
- (1) הנתבע סירב לספק מוצר או שירות ציבורי, מנע כניסה למקום ציבורי או סירב לתת שירות במקום ציבורי, לאחר שבירר פרטים הנוגעים לעילות ההפליה המנויות בסעיף 3:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10488-02-12 דזנה נ' תשע בכיכר בע"מ

(2) הנתבע סירב לספק מוצר או שירות ציבורי, מנע כניסה למקום ציבורי או סירב לתת שירות במקום ציבורי, לנמנים עם קבוצה המאופיינת לפי עילה מעילות ההפליה המנויות בסעיף 3, ולא סירב כאמור, באותן נסיבות, למי שאינם נמנים עם אותה קבוצה;

(3) הנתבע התנה הספקת מוצר או שירות ציבורי, כניסה למקום ציבורי או מתן שירות במקום ציבורי, לנמנים עם קבוצה המאופיינת לפי עילה מעילות ההפליה המנויות בסעיף 3, בקיום תנאי אשר לא נדרש ממי שאינם נמנים עם אותה קבוצה.

23. התובע טוען, כי בשלושת האירועים נשוא תביעה זו, הוא לא הורשה להיכנס למועדון, כיוון שהנתבעת נוהגת באפליה אסורה של בני אדם. גם באירוע השני, במהלכו נכנס למועדון, היה זה רק לאחר שחברו גרר אותו עמו פנימה. יתרה מכך, באירוע השלישי, מאבטח מטעם הנתבעת אף תקף אותו פיסית. התובע אף טוען, שעצם תיחום הכניסה למועדון אינה מעשה חוקי.

לטענת התובע, היה על הנתבעת להמציא את סרטי האבטחה המתעדים את האירועים כדי להוכיח את צדקתה, אלא שעל פי עדות עדי הנתבעת, הסרטים נשמרים חודש עד שבועיים לאחר ותלונת התובע למשטרה הוגשה חצי שנה לאחר האירוע הנטען על ידו.

24. למעשה, הדין ודברים בין התובע לנתבעת, בשאלת התרת כניסתו למועדון במועדי האירועים, התנהל מול המארחת, אך לפחות באירוע השלישי, נכחו גם רועי סרג' וגם ליאור מתן. כל שלושת העובדים במועדון העידו, כי נכחו באירוע וזכרו בו, לאחר שצפו בסרטון שהוצג על ידי התובע. הם העידו לגבי התנהגות התובע וחסידות כניסת המועדון, התנהגות שגרמה, לטענתם, להזמנת המשטרה.

כל עדי הנתבעת, אף העידו על נהלי הכנסת מבקרים, סדר הקדימויות למוזמנים ואירועים, ואי הכנסת אורחים מעבר לכמות האנשים המותרת לפי הוראות הבטיחות.

צודקת הנתבעת בטענתה, כי נגרם לה נזק ראייתי אשר לראשונה נודע לה על טענות התובע, חצי שנה לאחר האירוע השלישי הנטען על ידו, כאשר בשלב זה כבר לא היו בידה סרטי מצלמות האבטחה. כל זיכרון עדיה הינו מהסרטון שהוצג על ידי התובע. עדי ההגנה העידו, כי לאחר שראו את הסרטון שצרף התובע, נזכרו במקרה נושא תביעה זו, ובעדותם, הכחישו לחלוטין את טענת התובע. לטענת כל עדי התביעה, אשר תארו לפרטי פרטים את נהלי הזמנת המקומות למועדון, הכנסת מוזמנים של יחצ"נים או לאירועים מיוחדים, נהלי השימוש בנומרטור כדי לדעת את מספר הנכנסים, ותקפדי המאבטחים והמארחים, התובע הוא זה שהפריע למהלך התקין של המועדון, כאשר חסם בגופו את הכניסה למועדון, וגרם להזמנת המשטרה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10488-02-12 דזנה נ' תשע בליכר בע"מ

25. התובע כלל לא הוכיח את טענתו. הוא לא הוכיח כי בכל שלושת האירועים סורב ולא הורשה להיכנס למועדון. אמנם לטענתו, הסרטון מצביע על אי כניסתו, אלא שכל שעולה ממנו, הוא הוכיח בינו לבין עובדי המועדון.
- התובע לא הוכיח כי הופלה על רקע גזעני ו/או צבע עורו, וסורב בכניסה למועדון.
- טענתו, כי בהירי עור נכנסו למועדון וכך גם מזרחיים שהינם מכובדים, עשירים ומלומדים, לא הוכחה ולו בבדל של ראייה. התובע לא הוכיח את טענתו, לפיה, כחי העור התבקשו להזהות באמצעות תעודת זהות ובהירי העור לא נדרשו לכך. יתרה מכך, בעדותו טען כי כלל לא בקשו ממנו תעודת זהות (נ"י 11 שורות 6 – 9 לפרוטוקול)
- לגרסת עדי התביעה, לאחר שצפו בסרטון, נזכרו כי התובע הגיע למועדון עם אדם נוסף שנצפה אף הוא בסרטון, אך התובע לא העיד אותו.
- התובע גם לא העיד כל מבקש אחר במועדון, כדי שיתמוך בעדותו.
26. יתרה מכך, בניגוד לטענתו, לפיה לא הוכנסו מזרחיים העיד בחקירתו, כי מעולם לא טען "שאינ מזרחיים או שחורים במקום". עוד העיד, כי הוכנסו למועדון מזרחיים שהם עשירים, בעלי השכלה, ולדבריו, אם הוא רופא ועשיר וערבי הוא ייכנס למרות שהוא ערבי (נ"י 16 שורות 14-18 לפרוטוקול).
- זוהי אמירה בעלמא שאין לקבלה, התובע לא טען, שראה מזרחי שהוא עשיר או רופא או מכובד ולא טען שמכיר את האנשים שכן נכנסו לבר.
- מכאן, שהתובע כלל לא מגדיר את קבוצה, שלטענתו, אליה הוא משתייך וזו הופלתה. שהרי עיקר טענתו בכתב התביעה, שהופלה בהיותו כזה עור, אלא שבעדותו טען, שהופלה כי אינו מכובד, עשיר, או רופא, כיוון שמזרחיים שהינם עשירים ומכובדים, כן הוכנסו למועדון. התובע לא הצביע על עילה ספציפית, שלטענתו, מנעה את כניסתו למועדון. התובע סתר את עצמו בעדותו, לעניין הרקע לאפלייתו ולאזה קבוצה שהופלתה הינו משתייך. התובע לא הוכיח כי ההפליה הנטענת נעשתה בשל השתייכותו לאחת מהקבוצות, ואף לא הגדיר באיזו קבוצה מדובר. האם מדובר בכחי עור, באנשים ממוצא ספרדי, או כאלה שאינם עשירים ומכובדים או בעלי מקצוע חופשי. (בר"ע (י-ם) 478/08 ג.י.א.ת. ניהול השקעות נ' ארז מור, ת.א. 24272-10-09 רן מנו נ' ליאור מלכה)
27. התובע לא הוכיח קיומה של חזקה מהחזקות המניות בסי' 6 לחוק.
- התובע, כאמור, כלל לא הוכיח כי הגיע למועדון בשעה שבה עדיין היו מקומות פנויים, ועל פי עדותו, הגיע בשעות מאוחרות. הוא לא הוכיח שכניסתו סורבה בכל הפעמים שהגיע למועדון וכל מה שהוצג בסרטון, הינו ויכוח, באירוע השלישי הנטען על ידו, בין דוברים לסלקטורית, שעולה כביכול, שלא הותרה כניסתו. בכל מקרה, התובע לא הוכיח כי הופלה לרעה, מכל סיבה שהיא, כולל לא מאחת הסיבות שהועלו בכתבי טענותיו. התובע לא תמך גרסתו בעדויות של מבקרים נוספים, וסתר גרסתו בשאלה, אם הופלה על רקע צבע עורו, (כפי שטען בסי' 5, 7 לכתב התביעה, בסי' 22, 24, 25 לתצהירו)

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10488-02-12 דזנה נ' תשע בליכר בע"מ

1 או מפאת היותו גבר (עדותו בע' 10 שורות 25 – 28 לפרוטוקול), או על רקע שאינו איש מכובד ועשיר,
2 (עדותו ב' 16 שורות 15 – 18 לפרוטוקול). כאן אציין כי התובע אכן נמנה עם אנשים מכובדים,
3 כהגדרתו, בהיותו עורך דין. אלא שהתובע לא הוכיח, כי בשעה שהמתין, הוכנסו אחרים, שהינם או
4 בהירי עור, או כהי עור מכובדים ועשירים, כגרסתו.
5
6 יתרה מכך, בעדותו, סתר את גרסתו בתצהיר והעיד, כי כן נכנסו "אנשים שחורים" למועדון (נע' 9
7 שורות 6-7 לפרוטוקול), ואין זה נכון שהוא לא הוכנס למועדון בשל היותו ספרדי, (נע' 10 שורות 23 –
8 27 לפרוטוקול)
9 לעומתו, על פי עדות עדי הנתבעת, למועדון נכנסים מבקרים מכל גווי ומיני הפסיפס האנושי המגוון,
10 המרכיב את אזרחי ישראל, כולל ישראלים וותיקים, עולים חדשים, רוסים, אתיופים, ערבים,
11 גברים, נשים, דתיים, חילוניים, חד מיניים ועוד.
12 לכן, נשללת טענת התובע כי לא הורשה להיכנס על רקע צבע עורו, מקצועו ואו מצבו הכלכלי.
13
14
15

סוף דבר

16 התובע לא הוכיח טענה מטענות כתב התביעה.
17 אני דוחה את התביעה.
18 התובע ישלם לנתבעת הוצאות שכר טרחה בסך 15,000 ₪.
19
20
21

22 ניתן היום, ב' אב תשע"ג, 09 יולי 2013, בהעדר הצדדים.
23

24 אושרי פרוסט-פרנקל, שופטת
25
26
27
28
29
30